AUSTAVINDEN

ORGAN FOR VIDREK GRENDELAG

Årg. 7 1985

Nr. 2

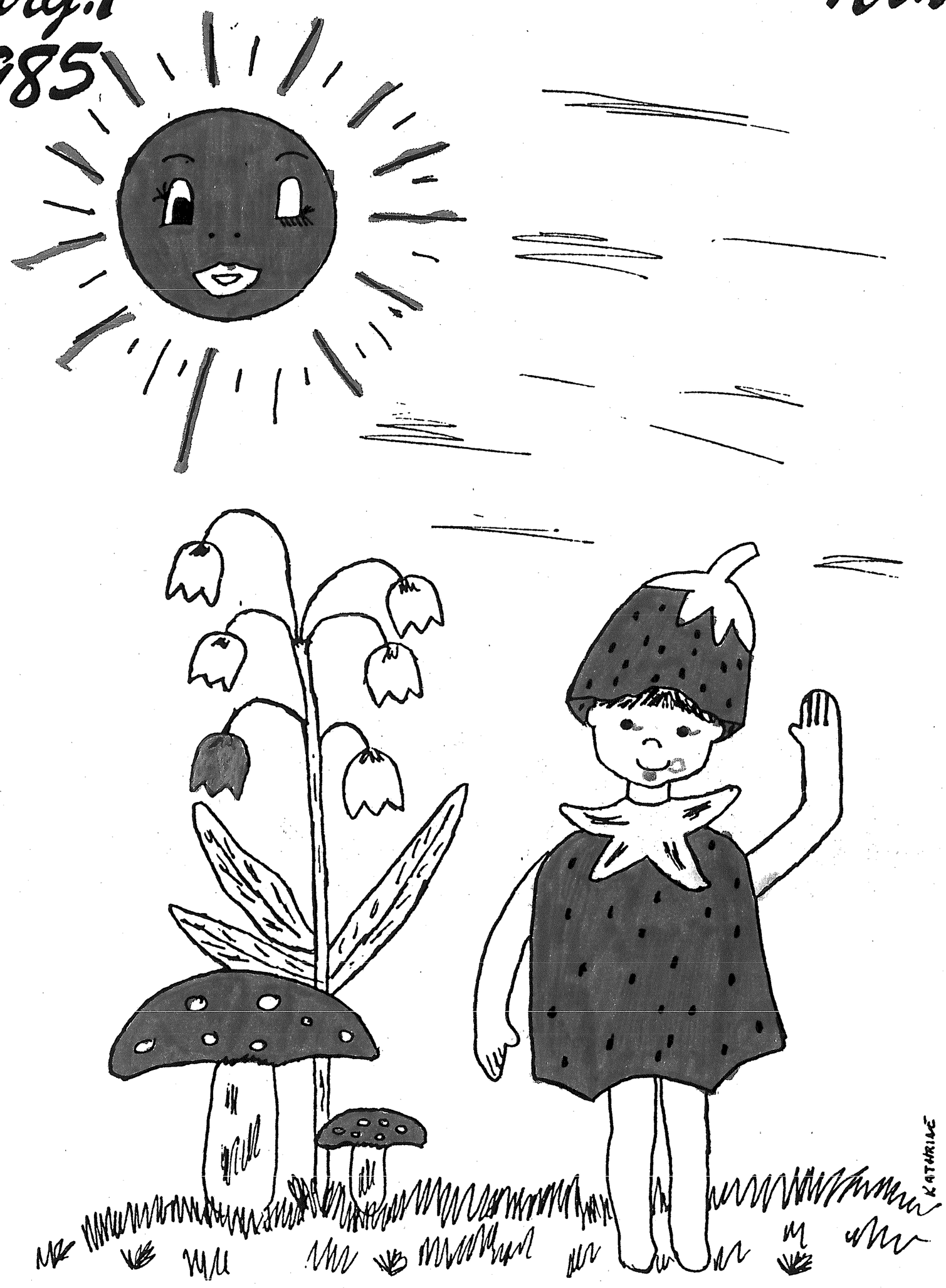

PÅSKEN 1985

var vel den vakreste vi har hatt på mange år når vi dømmer etter været.
Nærmest alt som kunne komme på fjellet, krydde seg til et solfylt åsside.
Grensefjellet var vel på disse kanter det mest besøkte, men Skjomfjellet dro mange til seg. Det var så mange tilbud som kunne lokke en stakkar langt inn i fjellheimen, - selv om viljen ikke var til stede i starten.

At vi kunne få dag etter dag ei hel påskehelg med sol og skiføre,- det var jo en overraskelse, - men jett om det gjorde oss godt.
Kanskje var det noen som koste seg ekstra når de søraför for en gangs skyld ikke drog avgårde med det beste.

Vi får bare håpe det kan gjenta seg flere år, - slik at vi ikke må kikke tilbake på den sensasjonelle påsken 1985.

§§§

LEDER:

Å SKRIVE EN LEDER ER IKKE ALLTID SÅ LETT, SPESIELT NÅR DEN SKAL STÅ I ET VÅRNUMMER SOM KOMMER UT I SISTE HALVDEL AV JULI.
KA I ALL VERDEN SKAL MAN FINNE PÅ TIL UNSKYLDNING?
VELNØK VA VÅREN SEIN I ÅR, MEN ALIKAVEL, JULI.....
KAN DU FØRTÆL MÆ SOV REDAKSJON I AUSTAVINDEN, E DET NOK MANGE SOM SPØR KVERANDRE OM, SELV OM DEM IKKE SPØR OSS DEREKTE. DET E KANSKJE IKKE SÅ DUMT SPURT DET DER. Æ TRUR VI KJØPE DEN, DEN KALDE OG SEINE VÅREN TOK PEPPEN UTAV OSS OG VI BARE SOV OG SOV.
OG IKKE VA DET EI EINASTE SJÆL SOM KOM OG VEKTE OSS MED STOFF TEL AUSTAVINDEN HELLER!

MEN NU E DEN HER ALTSÅ, OG VI I REDAKSJONEN E SVÆRT FORNØYD. OM DET E AV SELVE RESULTATET ELLER AV AT DET OVERHODE BLEI NOKKA RESULTAT, DET TØR IKKE Æ SI SÅNN PÅ VEGNE AV HELE REDAKSJON (SOM E GANSKE SPREDD I DET VI GÅR I TRØKKEN)
VI HÅPER AT DET ER NOE FØRR EN KVER SMAK, OG AT VI SAMMEN MED DOKKER LESERA KAN KLARE Å FÅ TIL ET STORT GODT NUMMER TEL RETT TID TEL HØSTEN ! !

SKA VI BEGYNNE MED EN GANG ?

GOD SOMMER!!!

Kjell - Olav Ravn

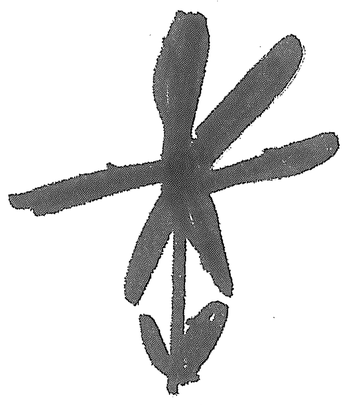

Smånytt fra bygda

ST.HANSAFTEN VAR JO I ÅR PÅ SØNDAG; MEN MANGE FEIRA EN DAG PÅ FORSKUDD, - OG DET VAR IKKE DUMT. VÆRGUDENE HADDE EI BEDRE SIDE Å VISE FREM LØRDAGSKVELDEN. TEMPERATUREN HADDE RAMLA NOEN HAKK NEDOVER SØNDAGEN, SÅ EN MÅTTE TILDEKKE KROPPEN MED LITT EKSTRA KLÆR.

DEN STORE "SAMFEIRINGA" VED MOLLOEN FALT BORT I ÅR.
EN DEL FOLK VAR BORTREIST OG ORGANISERINGA UTEBLEI.
ALLE SØRGA VEL FOR - TIL TROSS FOR SNIKTRÆKKEN - OG FÅ RØYKLOKT PÅ KLEAN OG SVIDD SEG NOEN PØLSER ETTER RØMMEGRØTEN.

%%%

Ho var litt bekymra for at han skulle bli redd og begynne å skrike, men han så ut til å stortrives. Han lå på fanget hennes og var helt facinert av de nye lyspunktan i taket. Han var så snill hele tida, det kom ikke en lyd fra ham i det hele tatt. Selv da vi sto fremme ved altret og presten hadde vann på hodet hans, var det tyst. Navnet ble Marius, og han ser ut til å trives med det fremdeles.
Han er den eneste av oss som er innfødt "Viraking," så det passa jo bra at han ble den første som er døpt her.
Det var så trivelig å få ha dåpen i bygda, og med bare kjenninger rundt seg. Det blir kanskje ikke så lenge til neste gang noen herfra holder barndåp på grendehuset, og jeg vil allefall anbefale det på det varmeste.

Toril og Gunnar

£$

VANNVERKET.

PÅ årsmøtet for Vidrek vannverk som blei holdt på grendehuset, var det godt fremmøte. Formannen redegjorde klart om den økonomiske ståa, og det kom frem at vannverket allerede er nedbetalt. For den slump penger som ble "til overs" i år, blei det bestemt å ruste opp veien til demninga og "utvide lagringsplassen" for vannet,- dette for å prøve å unngå vasslausa om vi får flere barfrostvintrer.

Allerede 14. og 15. juni var dugnaden på veien i full gang,- og det var fantastisk innsats av de som møtte opp.

Det er jo meningen at kommunen skal overta vannverket fra nyttår.

10 år er gått siden Vidrek Vannverk blei stifta, og det kom frem forslag på årsmøtet fra Lilly Kongsbakk om at det burde feires i sommer - og hvem ville ikke det?

VEIDUGNAD

Fredag 14. juni gikk startskuddet førr aksjon vei tel vannverket. Det va et fantastisk oppmøte, folk i alle aldra og kjønn møtte opp,i hopetall. De fleste hadde med spade og krafse på aksla, og va ikke mye ulik de rallaran, som æ den gangen æ førrvilla mæ inn på Kroa i Narvik, så henganes i glass og ramme på veggan der. Men nu viste det sæ at behovet førr gubb ikke va så stort første dagen. En gravemaskin derimot, gjorde et godt arbeid, i alle fall etter at KGB* blei kobla inn i saka.

Men neste dag, Lørdagen, da blei det fart. 230 kubikk med tung stein fra tomta tel nygarasjen på Bjerkelund, førdelt på 46 lass blei kjørt ut tel elva med 2 lastebila, og alt skulle førdeles og planeres.
Det første lasset kom tidlig på formiddagen, før folk hadde fått summa sæ, og vannverkgeneralen, han Reidar sjøl, va aleina på post,og fikk snart erfare at det her det va nokka anna enn å sett på kontor. Ja her fekk han vel bryn sæ,kalkulasjona og grubleria om gulrot og saukjøtt, ja tel og med om nyanlegget på Andslimoen blei vel førr båbær å regne, sammenligna med den her steindungen. Vel, nok om det, han Reidar han svinga sæ og steinan kom der dem skulle. Men etterpå blei firhjulstraktor, den røde kjempe fra Gjærhaugen, og flere folk ja en hel masse folk kom og arbeidet gikk fremover i ett forrykanes tempo. Ja, det va ofte harde og tunge tak, særlig når det lei utpå dagen, men gøy va det også.

Det va en del diskusjon om å utsette en del av jobben tel seinere, men det va ikke de yngste gårdeieran enig i. Nei nu sku vi stå på og bli ferdig, det her det va gøy. Og som sagt så også gjordt, vi fortsette i samme tempo. Det blei til og med små pausa innimellom, mens vi venta på neste billass med stein, og de blei brukt til kjærkommen kvil i gresset eller nede ved Hammarnsforsens brus.

Traktering va det også, hyttefolkets feminine del serverte bakverk og kaffe, varme supper og anna godt. Dette blei mottatt med mange lovord fra alle.

Tidlig om kvelden blei arbeidet avslutta, og da gjensto kun grusing av veien. Dette vil også bli gjordt i sommer det har vi Kåres ord på !

*
KGB = Karl Gunnar Bjerkelund.

Kjell-Olav

LOPPEMARKED

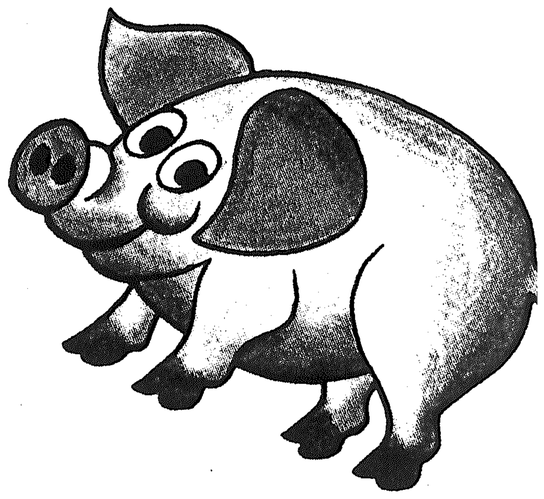

For ikke helt utenkelig lenge siden, var det nesten vanlig at det fantes lopper og lus i omgjengelig nærhet.
Det er ikke så lett å oppdrive denslags nå, men her i mars-måneden var det lopper på marked i gymsalen på "huset".
Det kunne man velge den man helst ville ha,- mens før ble alle lopper vraka.

Den dagen kunne man mykje få, både store og små.
Lilly sjelte seg av med babytøyet som ho hadde spart så intens på, - har vel gitt opp håpet om å få noen som kunne passe det.

Gunnar fikk nysko til hestan for sommersesongen, - det skal jo nåkka tel for de karran.

Ingebjørg gjorde mykje godtkjøp, - så ho har gådd rektig velkledd sia da.

Ingen skal tru det var bærre bygdefolket som hadde funnet veien til markedsplassen. Der var mykje godt folk også, - såmen lovens håndhevere fra byen hadde sendt sine kvins avgårde, - og de viste klart hvordan det skulle gjøres når man nyttiggjør seg loppemarked. De var som nedlaste sandskøyte når de forlot åstedet.

Det kan vel ikke stekkes under stol at ikke alle så fremtiden lyst i møte når alle våre håpefulle kom med ryggebørre heim utpå kveldparten,- ja, kanskje ble ikke alt mottatt med takk.
Det høvde seg faktisk slik at på Indregard, hvor de jo er mange unge som kom heim med favnene fulle av storveies tilbud, stod Monica i døra og dreiv streng sensur før"de handlende" kom innom dørterkelen, og stabburet blei visst endestasjonen for den store utpakkinga.

Det var jo ungdomsgruppa som var arrangør for tiltaket. De solgte nystekte vafler med rømme og syltetøy, kaffe og brus.

Jeg syntes det var et veldig fint tiltak og forunte dem vel at det blei fin inntekt, som de tenker å bruke til stereo-anlegg på rommet de har innreid i grendehuskjelleren.
Skulle gjerne ønske vi fikk oppleve en slik artig dag flere ganger.

Ingebjørg

BARNESIDA

-HAR DU HØRT OM DEN SVENSKEHUSFAREN SOM DØDE MENS HAN STRØK GARDINENE?

-NEI

-HAN DATT UT AV VINDUET.

HA-HA

-HVA SA DEN STORE SKORSTEINSPIPA TIL DEN LILLE?

-DU ER FOR LITEN TIL Å RØYKE!

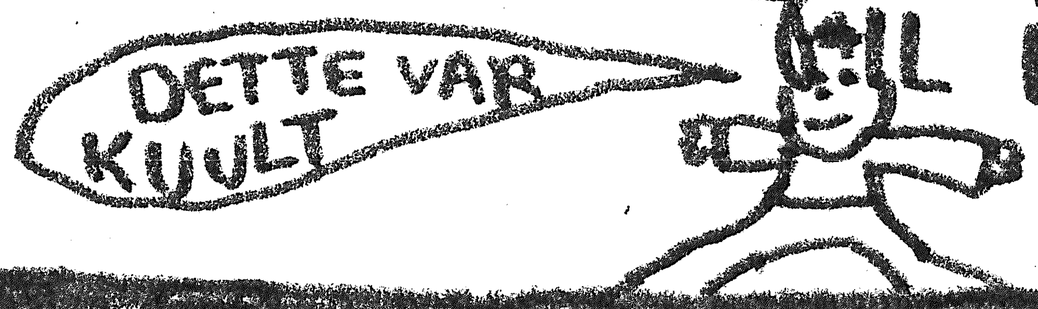

PUSLERIER!

OPPGAVE 1. Begge disse damene har et fuglenavn i både fornavn og etternavn. Klarer du å finne dem ???

JEG HETER RANDI PERLEVIK!

OPPGAVE 2

FINN KODEORDET PÅ SKRÅ.

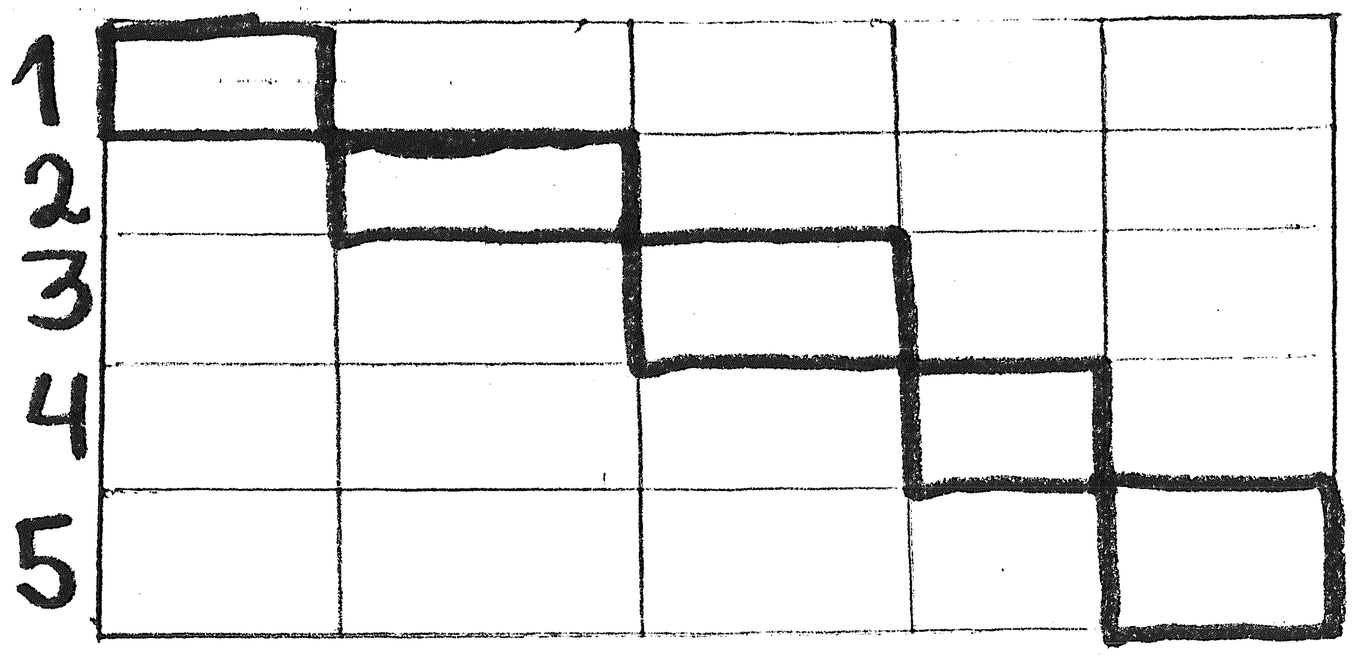

1. Land i Europa.
2. Se.
3. Matpakke.
4. Urinere.
5. Eske, boks.

==========

OPPGAVE 3.

Denne mannen har vært i mange forskjellige land, men bokstavene i landene har forstokket seg. Klarer du å finne ut hvilke land mannen har vært i likevel ???

LAGNEDN

NADKRAM

GENTAINRA

UYURAGU

GOREN

OPPGAVE 4.

Ordene som står under diagrammet skal pusles inn i diagrammet.

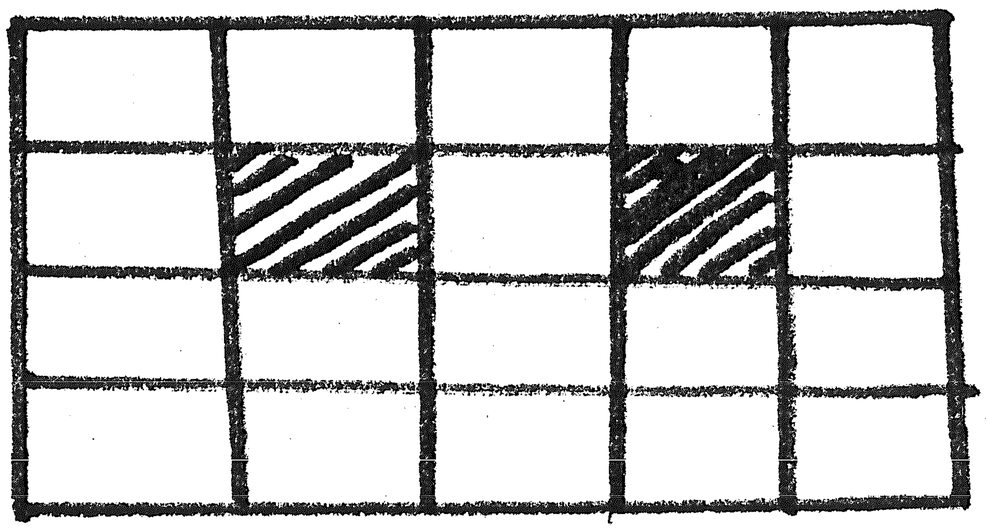

2 bokst: en, re
4 bokst: kule, esel, enig
5 bokst: leire, kreve, engel

Svarene på oppgavene finner du på neste sid

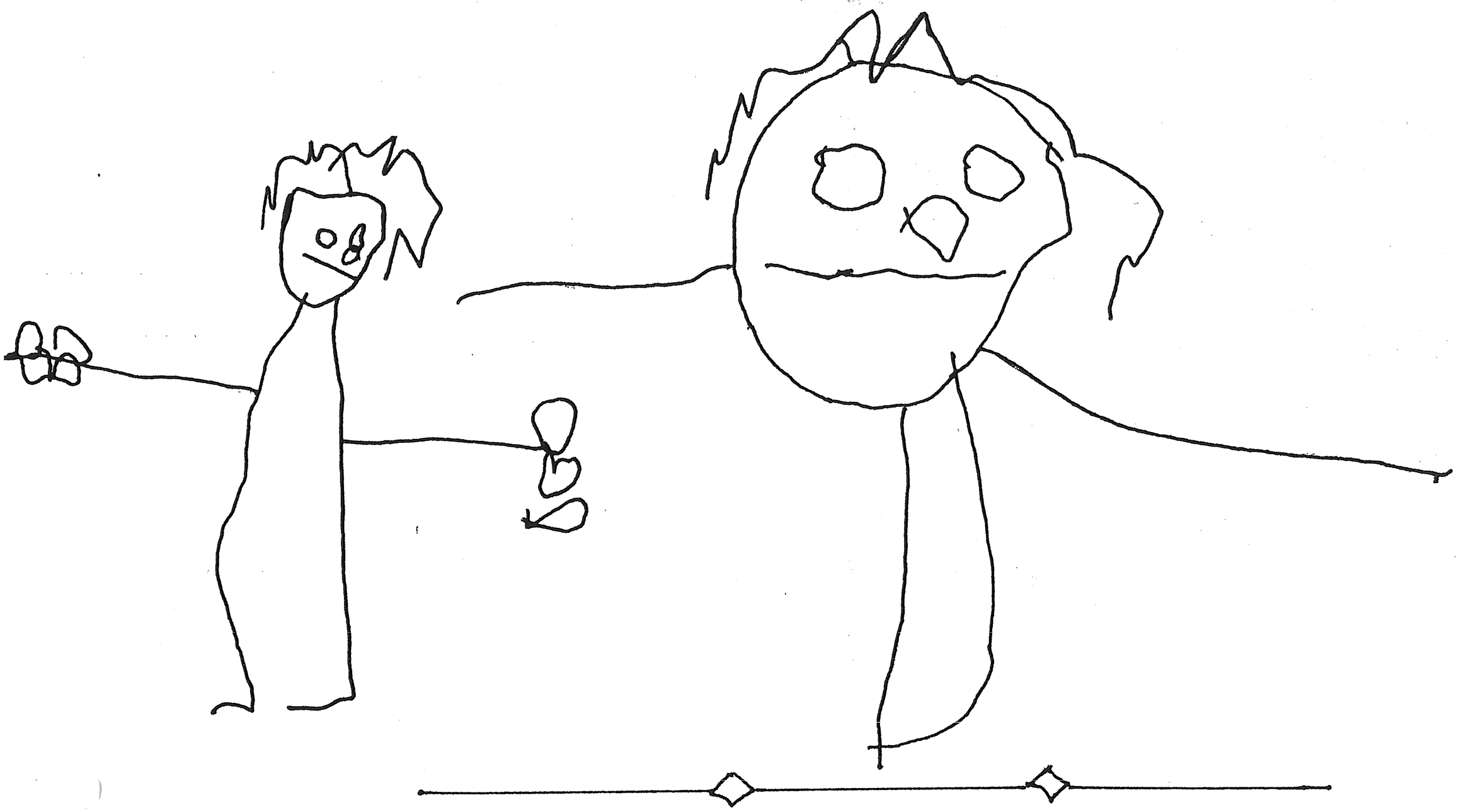

LAR

SVAR PÅ „PUSLERIER"

OPPG 1. RANDI PERLEVIK
BJØRNHILD RUGLEMO

OPPG. 2.

N	O	R	G	E
T	I	T	T	E
N	I	S	T	E
T	I	S	S	E
K	A	S	S	E

NISSE

OPPG 3.

ENGLAND
DANMARK
ARGENTINA
URUGUAY
NORGE

OPPG 4.

K	R	E	V	E
U		N		S
L	E	I	R	E
E	N	G	E	L

RAPPORT FRÅ DEN STORE MALINGSDUGNADEN, SOMMAREN ÅTTIFEM.

Skolen låg avflakna, falma og uflidd.
Blasst var det gule, og bleikt var det blå.
Skreik etter maling og fjelg etter femten
ja, tjue års ustell. Eit skremsel å sjå.

Då kom de frå gårdan, frå aust og frå vest,
med stiga og skrape og pensla og spann,
og heiv seg i arbeid med liv og med lyst,
mens varmen han dirra og julisol brann

Myggen svirra
og kleggen beit.
Sveitten drøppa
mens alle sleit.

Nån fór høgt under rafter og stappa,
andre låg langflat og strauk på tak.
Nån hong i utrygge stiga og svaia,
nån sto på bakken og skrapa bort flak.

Vindusposta og avløpsrenner,
kroka og krika blei malt med humør.
Vegga og grunnmur, vannbord og skie
skein etter kvart med frisk kulør.

Kleggen beit
og myggen svirra.
Maling drøppa.
Varmen dirra.

Og ungan var med og gjorde en innsats,
blant an't fikk de ansvar for Trengselens Hus.
Der malte de vakkert seg sjøl og veggen,
og Torgunn skisserte ein Micke Mus.

I rastan med kaffe vi gjorde kalkyla
at neste dagen vi enden sku' nå.
Men bygget er stort, og peklet seinmalt,
og nye kvelda vi måtte gå.

Den femte kvelden vi sette strek,
og tørka maling på skjorteblusen.
Og skolen glinsa og skein i sol,
slik skal han skine til år totusen.

Kleggen dura
og mygga kvein.
Heim vi gjekk
og fikk gjort oss rein.

Men sjøl om jobben vi gjord' var storveis:
<u>heilt</u> ferdig nådde vi ikkje bli.
Så vess du ikkje fekk prøve pensel'n
så får du sjansen om kort-kort tid.

M.

GOD SOMMAR-FERIE ALLE PÅ VIDREK.

SOLA OG SOLA DEN MÅ VI JO HA OG SOLA OG SOLA DEN TIL-HØRER SOMMAR

BRITT ODDVEIG OG MARTHE

HILSEN

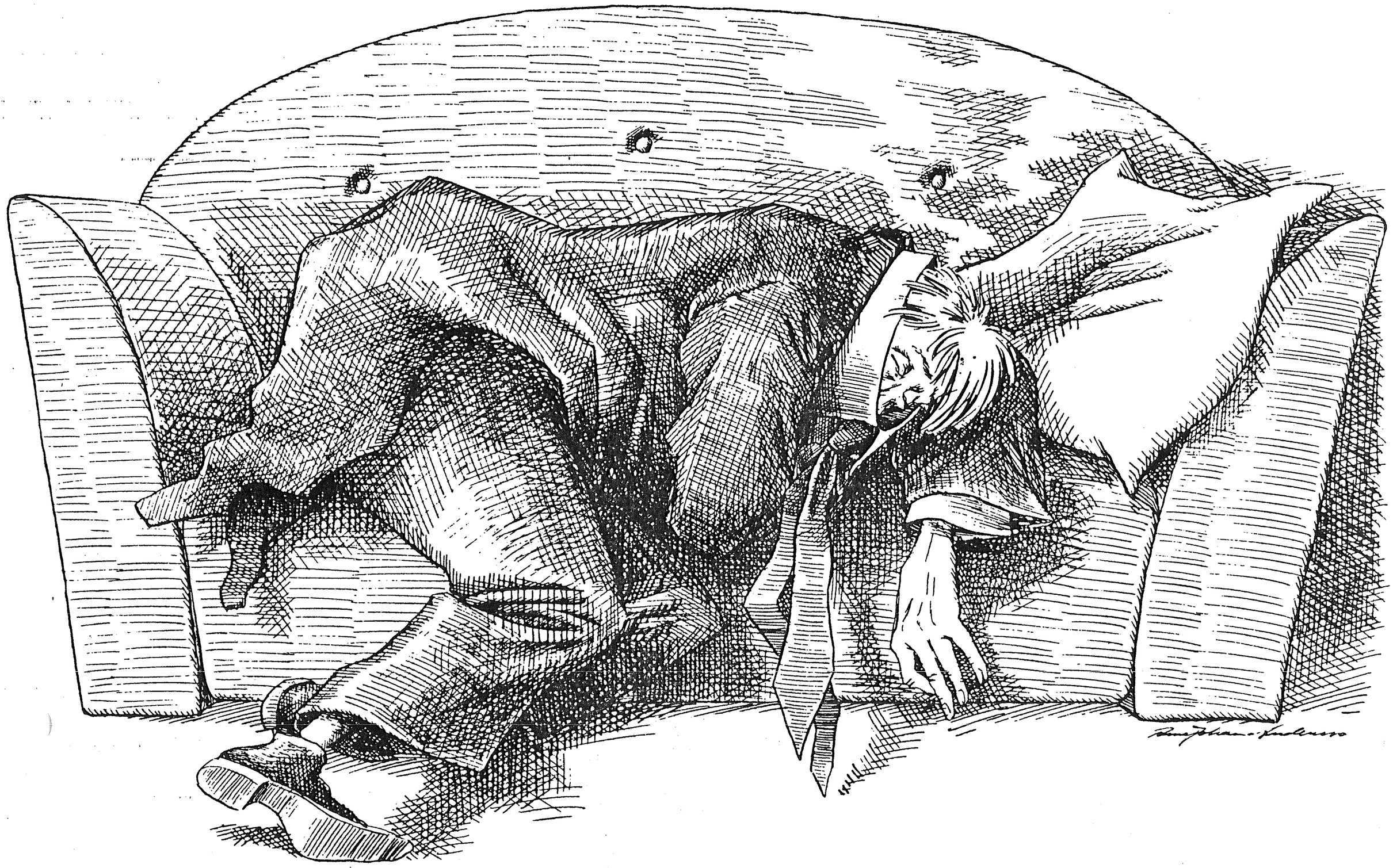

En riktig god sommer

med masseviis av alt det gode, -

så alle rett kan bli tilfreds

og ikke sugne om av

mas og stress.

Beste hilsen

fra oss på

Balcken.

VINNERE:

VED VIRAK SANITETSFORENINGS BASAR BLEI ALLE DE VAKRE GEVINSTENE TIL FØLGENDE VINNERE:

Saftmugge m/glass	Britt Oddveig Overvåg, her.
Slipover	Inger Rasmussen, Rånbogen.
Madmington	Osv. Eilertsem, her.
2 hvite løpere	Hanne Henriksen, Narvik.
Minidukkevogn	Harald Krogstad, Narvik.
Strikkedrakt	Arne H. Johansen, Narvik.
Lasebil	Gyda Kongsbakk, her.
Kakefat på fot	Sigrid Indregard, her.
Kakefat med skål	Jermund Jakobsen, Skjomnes.
Strikket sjal	Einar Bjørgan, Narvik.
Pledd	Geir Solheim, Tjøme.
Tårnkake	Anna Ravn, her.
Stretchlaken	Kåre Andreassen, Håkvik.
Hekla hardanderløper	Hjørdis Bjarkøy. Narvik.
Vevd veggteppe	Henny Sivertsen, Narvik.
Krøllbørste	Jørn André Eilertsen, her.
Hekla rund duk	Anna Ravn, her.
Hekla kjøkkengardiner	Randi Sivertsen. Narvik.
Brodert pute	Elisabeth Bakkelund, Narvik.
1 strikket damevest	A. Edvardsen, Narvik.
Strikket genser	Alfred Nygård, her.
Rund helka duk	Inger Rasmussen, Rånbogen.
2 beige brikker	Karl Gunnar Bjerkelund, her.
Løper	Helfrid Zakariassen, Narvik.
HARDANGERDUK	Odd Hofstad, Narvik.

Sanitetsforeninga vil takke alle de som leser Austavinden og som på noen måte var med å gjorde basardagen mulig å avslutte med en så stor gevinst.

Selv om det ikke er så veldig stort medlemstall i foreninga viser det seg at givergleden er umåtelig stor blant folket. Pengene som kom inn den 15. juni er tenkt lagt til kjøp av koppvaskeremedium på grendehuset,- men det må mange flittige samlingstimer før den tanken er realisert.

VÅRSTEMNING

Når Austavindens vårnummer skrives, da er det ei fin tid på Vidrek. Etter en uvanlig sein vår med kaldvær og regn kom godværet som et skudd. Bygda lå plutselig i vårskrud med grønne jorder og grønt løv. Nå ligger fjorden blankstilla, sola skin, og folk er ferdig med våronna. Potetene og grønnsakene som kom seint i jorda har tittet opp, og alle blomstene som er plantet står i flor og bare koser seg i godværet. Alle nyter sola og våren, og alle håper vi på ei lang og fin sommartid både hjemme og på ferieturer. Småfuglene kvitrer glade og fornøyde, og små fugleunger piper allerede oppe i fuglereirene. Sola står rød og rund over fjella om kveldene og heile nettene og gyller den blanke, stille fjorden. Håper bare at småseien kommer snart. -

Da våren var seint ute i år, og jorda var oppbløytt av alt regnet ble det lenge før potet og grønnsaker ble planta, så etterhvert som jordene ble tørre, ble det ei hektisk tid for å få alt planta så raskt som mulig. Alt folk var i arbeid. Her jeg dreiv og raka på Åsheim kunne jeg både se og høre alt folket utover i arbeid. Borte på Indregård var samtlige i aktivitet. Bort under Skolehågen så jeg Torstein og Berit i full sving med raking og planting. Han Torstein for hit og dit som en vind. Lyden fra totaktstraktoren hans Albert lenger ut er hvert år som fin vårmusikk i øret. Den starter tidlig på våren, og du hører den hver dag der den durer og lager til grønnsakland. Lenger ut duret Jan Røssås sin store, blå traktor der den pløyde opp jorda til lange, svarte potetrender og gulrotsenger. Det ble byttet og handlet planter og sépotet. Det ble pløyd, sådd, plantet, raket og pyntet. Det har vært dugnad ved Grendehuset for å renske mark og gjøre det reint og ryddig der. Og det har vært dugnad på kirkegården der alle møtte opp og raka og trilla bort løv og rask for å gjøre det finest mulig der.

Nå er det skolefri, og ungene er å høre i fjæra og ved molloen, der de alt har fiskèt og latt skumsprøyten stå der de har trått bølgene i godværet. Noen er allerede reist på ferie, mens andre feriegjester er begynt å dukke opp her.

Så får vi håpe på fine fjellturer, småsei på kroken og masse bær i skogen og på fjellet.

God sommer til alle!

Marit Åsheim.

Slik kan det sies...

Sitater:

"Den som bor i en by, bør betrakte malerier som sine landskaper, blomsterpottene som sine haver, og bøkene som sine venner.

Man skulle lytte til lyden av fugler om våren, til lyden av gresshoppen om sommeren, til lyden av innsekter om høsten, og til lyden av fallende sne om vinteren. Man skulle lytte til lyden av sjakkspill om dagen, til lyden av fløytespill i måneskinn, til lyden av furutrær i fjellene, og til lyden av bølger når man er ved havet. - Da vil man ikke ha levd forgjeves. -

Kunsten å være lykkelig består i at man gjør sine gleder enkle. -

Lykke er å leve i fred. -

Fortell ikke alle hemmeligheter du har til din venn, det er mulig at han en gang vil bli din fiende. Gjør ikke alt det onde du formår mot din fiende, det kan hende at han en dag blir din venn. -

Det er vanskelig å vinne en venn på ett år, men det er lett å miste én på en time. -

Selv om verden er full av bekjente, kan man bare ha få venner. -

Hvordan kan den som volder andre smerte, nyte fred? For en sunn sjel er godhet en naturlig ting. - Det dårligste menneske er den som ikke tar imot en unnskyldning, ikke slår en strek over en synd og ikke tilgir feil. -

Ingen kan unngå å bli gammel, og man oppnår bare å narre seg selv ved ikke å innrømme at man blir gammel. Og siden det ikke tjener til noe å kjempe mot naturen, kan man like godt bli gammel med verdighet. -

MARIT ÅSHEIM

Her åpner vi Austavindens nye spalte:

HEIMPLASSEN MIN

ANNE BERIT SØFTELAND EIDISSEN
født i 1956 på BØ gamleheim (!)
i BØ I TELEMARK

Litt om heimbygda mi:

Bø er ei bygd midt i Telemark. Det er ei vid bygd,og der finst ikkje sjø, men me har ei elv, Bøelva som går gjennom heile bygda. Og fjell er det der og, kallast Lifjell, der den høgaste toppen er ca. 1300 m.

Det er mest jord og skogbruk folk lever av i Bø. Og dessutan har bygda ein del skular, distriktshøgskule og vidaregåande skule.
Sørlandsbanen går gjennom Bø. Jernbanen går ikkje lenger vestover i Telemark, så Bø har blitt eit sentrum for Vest Telemark og.

Det er kornåkrar i det vide og det breie. Bøndene driv da mest med mjølkeproduksjon eller kjøttproduksjon, vesentleg gris ved sida av kornet.

Eg har sjøl vakse opp på eit småbruk på ca. 17 mål som heiter Langås og ligg på Langåshaugen. Med fin utsikt mot Lifjell, og til alle andre kantar.

Da eg var lita, fram til -67 dreiv med kyr. Hadde tre kyr som heite Olin, Ammeros og Stjerna.
Men i 1967 starta me med grisar. Ogetter kvart hadde me 12 purker og fult av smågrisar og slaktegrisar. Trur me hadde ca. 90 stk. med smått og stort på det meste.
Eg gløymer ikkje fyste gongen eg skulle vera med mamma og ta imot grisungar. Ho hadde ikkje vore med på dette før så ho skulle hente nabokona, så måtte eg passe på medan ho var borte.
Og dermed kom den fyste grisugen. Mamma sa eg måtte klippe navelsnora sááå.. langt frå. Og eg med skjelvande hand klypte sááå.. langt ifrå..... purka..... !
For eg tenkte det måtte vere verst for ho å få klypt av seg tarmane. Veslegrisen kunne det ikkje vera så farleg med, han var nå ferdiglaga, han. Men navlestrangen vart nesten litt kort, men grisungen overlevde. Skal seie det var ei som såg etter mange gonger om dagen om han levde opp. Seinare lærte eg meir om anatomi og nedkomstar og det vart mange fødslar i fjoset både dag og natt.

Far min arbeidde mykji borte så det var mest mamma som "stella grisan".
Ved sida av gris dreiv med mest med kønn, og potet som me fora grisane med. Me levera kornet til mølla og fekk tilbake kraftfor.

Som barn hadde me heller ikkje fritidsproblem. Eg og dei to brørne mine var med i skulemusikken og etterkvart ungdomskorpset. Og ved sida av det med hadde å gjera heime va det ikkje mange kjedelege timar.
Og så hadde me hund, harehund da for far min jakta mykje, og sjølsagt 2-3 kattar.

Som alle andre hugsar eg best dei gode somrane da me bada i Bø-elva i slutten av mai til langt uti august.
Og så hugsar eg ein ting til. Eg trur ikkje eg har oppleva slik vind her enda som det kunne vera heime der eg budde. Det var mange gonger farleg å ferdast ute, for det kom flakande litt av kvart.

Og så er det mørkt om nettene der eg kjem frå. Litt ljosare er det på nettene sumarstid, men i juli/august er det svarte natta. Og august er ei flott tid heime. Låg alltid med vindauga oppe og høyrde på grashoppene og hankattane som jamra seg, i godt og varmt ver.
På den tida freista eplene til naboen og .....

Nå er det snart ti år sidan eg budde fast heime i Bø. Lenge nok til å hugsa berre dei positive tinga.Og det er nå bra. Men sjølv om eg kjem frå ei vakker bygd er det mykji forurensning der. Ein kan av og til kjenne lukta frå Porsgrun/Herøya. Og mange fiskevatn er attgrodd på fjellet pga. sur nedbør.

Så flytta eg til Nord Noreg og Vidrek. Nå har eg alt vore her i 4 år og trivast bra.
Verken mørkret eller ljoset har skremt meg, ikkje regnet heller. Bortsett i frå at det er eit fælt syn når det blir elver mellom potetrendene.

Men for kvar dårleg sumar som kjem så fær eg meir og meir tru på at den neste blir bra.
Så i år fær me ein fin sumar!

GOD SÅMMÅR !

Anne Berit.

Vi takker for et glimrende bidrag til Austavindens nye spalte, og venter spent på neste bidrag.
(ka du si tel det, Anita på Vollen ?)

Red.

Reisebrev og -

hilsen fra utro "avismann" til trofaste lesere. Skulle jeg finne årsaker for "sviket" mot avisen må det vel bli at ferien ikke kan flyttes og at lugarplass må fastbestilles måneder i forveien. Om dette streif fra en reise når fram og blir brukt, så må det tas med forståelse om kvaliteten ikke holder mål på mange vis. Dette er og må verdsettes som et flyktig reisebrev fra en ikke verdensvant skribent. Narviks stolthet m/s "Skogøy" feide så fort utover Ofoten at vi jo hadde pasert uersklakken (ytre) og Øyan før vi fekk hilst oppover til vår kjære bygd. Første kaffekoppen var knapt tømt før vi var i Lødingen. Vi feide som en slalomkjører forbi staker, lykter og holmer gjennem Svellingan, forbi Risvær og opp til Holandshamn. Han gamle Karl Olsen er vel den eneste der heime som veit om dette havet som vel bare kan trafikeres i dagslys. Sol over glitrene hav og holmer, innom Skrova og over Hølla til Svolvær. Her på kaia blir vi tatt i mot av "Gjerdhaugfolkene" , Gunhild Kristoffersen og Anne Eidissen, siste har jeg ikke snakka med på mange år. Ved kaia låg ODS - flaggskip m/s "Narvik" og ventet spesielt på oss. Vestfjorden er også blank som et speil. Etter å ha hilst på kolega m/s "Håkon-Jarl", bukker vi i dyp ærbødighet for Vågakallen. I Bodø lå vi to unyttige timer fra 3 til 5 om morgenen. Vi våkner først på Ørnes, dette vakre trafikkstedet aller nordst på Helgeland. Spør bare Rolf Gundrersen om ikke dette er sant. Meløyfjorden nedover er vakker, og Meløya som er skogkledd og frodig på innsia,og avslitt og snau ut mot havet. Mye gråfjell, lite vegitasjon, javel, men alt har sin sjarm. No kan jeg godtas igjen av Lofotinger og andre kystfolk. Været er skyet med delvis tåke og regnyr. Stilla. Landego, Rødøyløva og Hestmannen, De syv Søstre, Torghatten, Lekamøa og alle disse kjente fra gammel mytologi - er alle på plass, akkurat som i de dage da nordlandsjektenes reisende såg dem. Fjellene venter stadig på nye folk og reisemåter. Jekteseilere og andre i den tid har ikke sjønt noe som helst om en hydrofoil, - før den var rast forbi som en fossende flodbølge. Nok om dette, Nesna er et vakkert trafikalt knutepunkt. Sandesjøen viser seg å vente på oljeeventyret. Kikka opp om fjæra på Tjøtta, men tror ikke han Hårek var heime, kanske låg han middag. Langt uti havet skimter vi Lovundens triangel og Træna's kjente profiler. Brønøysund med sitt mylder av sund og holmer. Vi seiler under ei stor bru, seiler litt sørover forbi Torghatten og "kikker" gjennem hullet med sin

lengde 160 m, bredde 15m og høyde 30m. Her trengs det en stor nøkkel. Alle som husker mytologiens historie om Vågakallen - Hestmannen - Søstrene - Lekkamøya - og pila som for gjennem "Hatten". Regn og gråvær nedover til Rørvik med sine dristige brospenn over sterkt trafikerte seilingsløp. Glemte jo å nevne polarsirkelens bue oppe på holmen Vikingen. "Narvik" hilste med fløyta til turistenes jublende kor. Turistene var ikke så ivrige "å sitte oppe" for å se sola sørover om kvelden fra Rørvik. Båten full av tyskere, noen engelsk, noen fransk og minst nordmenn. En eldre tysker breiet seg en dag litt mye utover bord og sofa mens han la kabal. Var ganske pratelysten. Han snakka ganske godt norsk. Kunne ha lyst å spørge nårtid og hvor han hadde lært norsk! - Fra Rørvik gikk vi rett ut på Folla i regn, tåkedis og litt smågynging. Ikke så langt ute på styrbord lå Nordøyan fyr, der "St. Svitun" (hurtigrute) rente seg opp i skjærene, velta over og sank 22 okt. 1962. Mange mennesker omkom.- Mens de fleste ombord sov, var "Narvik" en ekstratur uti et Hitraværr og tok inn et stort frossenfiskparti. Med sin gode fart var vi likevel bare halvtimen forsinket i Trondheim om morgenen. Etter en tur oppi trønderhovedstaden dro vi ut Trondheimsfjorden kl. 11.00. Driftige jordbruksbygder på begge sider. Og her ute blir det nok fyllt opp mange kurver med jordbær. Ute i fjordgapet dreiet vi 90grader babord over forbi Agdenes fyr, og litt lenger sør Agdenes fort. Det var som å gå gjennem ei dør, - fra frodigt landskap innafor til forblåst nakenhet utafor. Hitraøya ligger lav på styrbord ca. 5 mil sørover Trondheimsleia. Endel navn nedover er jo "nordlandsk": Vågan, Åsheim, Balsnes m.fl. Fjellene inne på land er lave og rolige med spredt bosetning på land og sjarker og sjøyter på havet. Utenfor Hitra ligger de andre to storøyene Smøla og Frøya, med et dryss av holmer og skjær utafor. Utafor fiskeværet Titran her omkom masse fiskere i storuvær sist på 1800 tallet. Litt lenger sør og langt uti havet skimter vi fyret på Grip, tidligere landets minste kommune, no avfolket. Vi har en rask visitt inni sundene i Kristiansund som jo ligger på høye, bratte øyer med dristige bruer over sundene. Umidelbart etter byen legger vi ut på kystledens mest beryktede åpne strekk- Hustavika. Blankstilla, men med lange hivende dønninger. Tror både Gyda og andre beholdt dagens kast! Havet er her så fyllt av båer og skjær at her bryter svarte ~~fjell~~ fjellrygger i havet stadig vekk like utafor båten. Lysbøyer med blink rettleder styringa. Smilende "snill" i dag, ufattelig brutal i storm og orkan. Flere tapre redningsdåder, mange i nød - og mange sjøfolk "blei" her ute. En kjent skips-

siluett møter oss i soldisen og hilser med bassfløyte. Det er også ODS skute "Nordnorge" på nordgående hurtigrute. Tidligere hilste vi på"Midnattsol" utenfor Rørvik. Litt lenger sør møter vi en av Narvikbåtene,Coast. Hurtigrutene hilser alltid hverandre i sin trofaste gang langs kysten, 11 dagers rundtur Bergen- Kirkenes-Bergen. Seilasen går igennem fine landskaper i Romsdalen til rosenes by, Molde. Men liggetida er så fortærende kort at vi får ikke se ei eneste rose, heller ikke kjøpe et kort av rosebyen. -
Vi suser videre i kveldens skumring. Sola går tidlig til køys her nedover. T.V. navn Fjørtoft, fiskeri og fangstnavn, Brattvåg, Hareid, og Vartdal. Sannelig ikke bare på Vidrek at vi finner Nøysomheten. Ei heil grend har dette navnet her. Ferjer og broer binder øyene sammen. Vigraflyplassens lyshav speiler seg i nattmørkt hav. Kort midnattsvisitt i Ålesund. På land en tur før vi køyer.
5/7. Deilig morgensol over et bratlendt Måløy med mye kvite hus oppover bakken, og ei av landets lengste bruer over sundet. Fisk og industrilast tas ombord,og så videre til siste anløp før Bergen, - Florø. Var såvidt i kai før vi svingte ut av havna, dreide nærmest rundt hjørnet av et hus som sto over en høy kjellermur på et undervannsskjær i leia - ? - Men oppå taket sto et stort fyrtårn. -
Nedover disse distriktene i Møre og Romsdal samt Sunnmøre er der større og mindre bedrifter av alle slag, overalt. Trivelige og travle folk på hav og land. Glemte foresten å nevne severdigheten like sør for Måløy der vi passerer innløpet til Nordfjord. Her seiler vi innunder Hornelen, en loddrett fjellvegg på ca. 800m rett i havet. Med skyer som seiler over toppen kan en tro at veggen velter over båten. Ferden går stort sett innensjærs mellem vrimmel av grå holmer. F.eks. inn i Steinsundet dreier vi i kroker slik at innløpet umiddelbart "lukkes". Utløp sees absolutt ikke! For fulle 17 mils fart fosser vi rett mot en kjegleformet fjellholme. Opp med fotoapparatene over hele dekkene. - "Narvik" går på,og Holmen stritter av standhaftighet! - Ca. hundre meter før fjellveggen åpner det seg en pasasje med lamper og greier.. Førut har vi hatt ei lang fløyting for å si fra at vi kommer. To "Narviker" i bredd og vi kunne gått fra berg til berg. Det var nesten nifst. Men karene på broen veit hvor de er. Vi passerer Sognefjorden uten å se noe til han ballalaikaspiller "TV kapteinen" fra øst.-
Noe senere ser vi endel av de store olje/gass anleggene på Mongstad. Herdlafjorden ligger som ei rak gate heilt fram til Bergen. Like før,iet trangt løp slakker vi på farta forat bølgene fra båten ikke skal fosse innover badefolk og småbåter i fjæra. Johan -bror og

Bergljot møter oss på kaia. Vi besøker Bryggen og Håkonshallen. Begge gjenoppbygget etter branner og eksplosjoner. Over en del av Bryggen fra år 1100 er bygd et stort museumsbygg i glass og betong. Bergen by er så pakkfull av historie hvor en snur seg, at detaljer ikke kan nevnes her. Vi har noen deilige dager på Johans hytte ute i Fana. Steksol og varme.

Søndag 7/7 drar vi med hurtigbåt mot Stavanger. Passerer under Sotrabrua(tro kopi av vår Skjombru), historiske steder fra Norges-historia hele veien, Håkonshella, Ovaldsnes, Haraldshaugen, Ullstein kloster osv. Hurtigbåten er forsinket og nærmest "råkjører" rundt bergnabbene på to hjul. I Haugesundet et stykke seiler vi avsted midt i "gata" med båter mens biler suser forbi og i mot ca. 4m fra rekka. Møter en Husjordbåt (Narvik) sør i sundet. Fra yttersida av Karmøy, inner øya, og sundet og Kopervik, videre innunder land til Kårstø går oljeledninger i tunneler 70 meter under Karmsundet. Flere steder bl.a. på Stord ser vi oljeboringsplattformer under bygging eller overhaling. Vi når Stavanger i nordsjøkuling og regn. Byen er preget av oljetid, men også av meget gammel tid - ja tusen år tilbake.

Vi hilser fra Johan Kongsbakk m/fam. i Bergen til alle kjente. Og Gyda og Jørgen henger seg på den hilsenen.

BASAR

GLØM FOR ALLE DEL IKKE AV BASAREN SOM GRENDELAGET SKAL ARRANGERE SIST I AUGUST. DE TAR SÅ GJERNE IMOT MASSE VAKRE GEVINSTER OG ALLE GODE TILBUD FOR ØVRIG -
MEST AV ALT RAUSE LODDKJØPERE PÅ BASARDAGEN!

HAN JENDOR

Han Jendor var akkurat blitt pensjonist, og nu skulle han reise på besøk til datter si i Oslo. Det ville bli første turen hans ut av heimkomunen, og da han traff kompisan sine på torget fikk de vite den store nyheta.

De ville nu holde litt ap med han Jendor, og advarte han mot drosjesjåføran i Tigerstaden.

„Koffer det? spurte han Jendor. Jo, fikk han til svar, de får betalt førr å kjør ned pensjonistan som kommer. i demmes vei, og de får betalt av trygdekassa. Det blir nemlig billigere førr dem i det lange løp.

Han Jendor va nu ikke helt sekker på det her, men lofte å være forsektig.

Da flyet var vel nedkomment, kom han Jendor seg velberga inn i ei drosja. Han prata nu forsektig med sjåføren og kom inn på "avtalen" med trygdekassa. Han spurte om det verkelig var sant, det der med pensjonistan. Sjåføren hadde et lurt glimt i øye da han svarte at :„Joda det stemte nok det."

I det samme kom det en eldre mann ut i gata lenger fremme. Sjåføren gjorde en manøver, så det så ut som han ville kjøre mannen ned, men svingte akkurat unna. Med det samme han passerte gubben hørtes et smell i bilen. Hva i all verden var det? spurte sjåføren. „Jo, kom det fra han Jendor, „Æ så jo at du bomma så æ' tok han med bakdøra."

TORIL.

SMÅANNONSER

KATTUNGER

Fire søte små kattunger som har lært å gå på do, leter etter noen snille mennesker å bo hos. De kan hentes på Brubakken nu med det samme.

Bill. mrk.: "Det haster, ja det står om liv ! "

Telefonnummeret er 59 620. Å vil ha en katteunge.

SOMMERBLOMSTER FÅES KJØPT HOS ANITA PÅ VOLLEN !

OPVASKMASKIN ÖNSKES KJÖPT

Bill. mrk.: „DISKRESJON"

GAUTE EIDISSEN VIDREK

DET FINNES ET STORT ØNSKE OM EN HØG BARNESTOL SOM KAN STÅ PÅ GRENDEHUSET.
Nå er det allerede flere som har småfolk som deltar i sammenkomstene som er på grendehuset.
Hvis det er noen som har en stol stående bortstabla og ikke bruker den lengre, er det vel en fordel å få se den i bruk på grendehuset.
£££

ET PAR HVITE SKINN JOGGESKO STR. 35 TIL SALGS.
FAKTISK UBRUKT. TILBUDSPRIS.
KAN BESIKTIGES HOS SVEIN YNGVE EILERTSEN.

$$$

TANKER OM LIVET.

Ta vare på dagen i dag
for den er livet,
det egentlige liv.
I dens korte kurs ligger alt,
sannheten og livets virkelighet
gleden av alt som vokser
utfoldelsens prakt
kraftens glans.
For gårdagen er kun et minne.
Og morgendagen er bare en visjon.
Er dagen i dag godt levd
blir gårdagen til et minne om lykke
og hver morgendag til et fremtidshåp.

Ta derfor vel vare på dagen i dag!

Vi er glade for å her kunne trykke diktet som ho Lilly, i forrige nummer ba om å få oversatt fra Engelsk til Norsk tekst. Oversttelsen er gjort av redaksjonsmedlem Marit Åsheim. Er det andre problem, prøver vi gjerne å hjelpe!
SEND INN SEND INN !!

Red.

Toril, Marit, Ingebjørg, Jørgen og Kjell-Olav, ønsker alle lesere og annonsører en GOD SOMMER!

Byens og distriktets eldste bank

Ankenes Sparebank

Telefoner:
Narvik 082/46 020 Bjerkvik 082/52 101 Håkvik 082/59 355

Myklevold og sønner
BALLANGEN - ANKENES

BJARNE JOHANSEN
Reklametegner
Snorres gt. 23. Narvik

GOD PARKERING
ankenes fargesenter a.s
Ankenesv. 275, tlf. 57 107, 8520 Ankenesstrand

A. ANTONSEN
DAGLIGVARER
SKIPSPROVIANT

Narvik Sparebank
ANKENES - BJERKVIK - NARVIK

S. THORSTENSEN A/S
8540 BALLANGEN

KOPISERVICE
Kongsvn. 1, 8500 Narvik
Tlf: 44505